ГОЛОСИ НАШИХ ЧИТАЧІВ.

ПРОВАЛ ЕММИ ГОЛЬДМАН В МОНТРЕАЛІ.

Монтреал, Кве.

В початках минулого місяця до Монтреалу приїхала Емма Гольдман, яка реклямує себе в усіх буржуазно-найреакційніших газетах, що вона є запеклою анархісткою. Ну й щож, думаєте, що ця анархіствуюча Гольдман приїхала в першу міру до анархіствуючих робітників? Нічого подібного. Перш всього пані Гольдман постаралася о відповідне помешкання і то ще й яке? На Утремонт, там де мешкає сама велика буржуазія! Пару днів після її приїзду появилося в найбільшій буржуазній газеті "Монтреал Стар", що Емма Гольдман виголосить лекцію на тему "Недавні крізи в Росії", із замітков: "Хоч пані Гольдман уважає, що не потрібно буде їй поліції на цей раз, так поліція таки буде, тільки не в уніформі, а в цивільнім убранні для того, щоб було безпечніше говорити". Так писала буржуазна "Монтреал Стар".

Та думаєте, що ця "лекція" була виголовлена перед робітничою авдіенцією? Ні. Це збіговиско відбувалося в найбільш реакційному місці, куди заходить велика буржуазія й за тикетами, які коштували від $2.50 до 35 центів.

Думав я, що прийде стільки публики, що не пропхаешся, але показалося не те. В театрі, який помішує поверх 3,000 публики, було не більше, як 700 присутних, в більшости дрібна буржуазія і "бизнесмени". Значить, що Емма Гольдман цілковито провалилася зі своєю "лекцією", бо навіть й тутешня буржуазія не хоче слухати підлих наклепів на С.Р.С.Р. "Лекцію" відкрив піп, який голосував.

Вийшла пані Гольдман і солодко говорила: "Лейдіс енд джентлмен!" Починаючи свою промову відразу з того, що вона хоч анархістка, є запеклим ворогом радянської влади не тому, що там є революційне правительство, а тому, що воно за мало революційне. І почала плести теревені.

Протираю очі і думаю: чи мені сниться, чи пані Гольдман зварювала? Бо де-ж такі нісенітниці говорити, що селяне ще до революції забрали землю від панів, що діти в Росії ніколи не сміються, що жінки в Росії носять по 5 пудів і то аж цілих 6 миль, та що Дзержинський, який вже помер, що далі розстрілює робітників?

Але чекаю до самого кінця, щоб побачити, чим це скінчиться. Наразчую, що пані Гольдман втомилася і дальше не буде продовжати, а коли хто має які питання, хай напише їх на папері й подасть на стіл, або хай спитає устно з місця. Почали ставити питання. Кілька питань було ворожих до рад. влади, а решта питань були спрямовані проти пані Гольдман та проти її наклепів на С.Р.С.Р. Дібна буржуазія сама говорить, що господарство в С.Р.С.Р. стоїть далеко гарніше, як говорить про це сама Гольдман. Коли-ж питання прихильні до С.Р.С.Р. не вгавали, попина таки дуже налякався і заявив, що на дальші питання Гольман не буде зовсім відповідати. Не дивлячись на це, публика ставила дальші питання, але вже на дарно, бо курятина скотилась в долину і не було вже кого питати.

Ось так мандруюча і анархіствуюча Емма Гольдман, прикриваючись анархізмом, робить свою плюгаву контрреволюційну роботу, думаючи, що своїми брехнями підірве симпатії робітництва до С.Р.С.Р.

Та даремні з'усилля всіх ворогів Рад. Союза. Робітників не обдурять вже ніякі чорносотенні анархісти, ні соціял-зрадники. Робітництво доходить що раз більше до тої свідомости, що замасковані анархісти й соціялісти є для робітничого визвольного руху більш небезпечні, чим явний ворог — капіталіст.

Валентин.

СВЯТКУВАННЯ 9-ОЇ РІЧНИЦІ ЖОВТНЕВОЇ РЕВОЛЮЦІЇ.

Келгари, Алта.

В неділю 7. листопада, робітники Келгари під проводом Ком. Партії зійшлися по полудні на масовий мітінг в Варієті-театрі. Вечером в тім самім театрі відбувся концерт-мітінг.

Концертову програму виконала діточа мандолінова орхестра Укр. Роб. Дому. Свято почалось відспіванням "Інтернаціоналу", після чого забрав слово т. Моріярті з Торонта; він говорив про здобутки селян й робітників за 9 літ існування радянської влади. Другим промовцем був Болтер на тему: "Комунізм і реформізм". На закінчення своєї промови взивав промовець робітників, щоб вступали до трейд-юній, а також ком. партії, яка одна бореться найвірнійше за робітничі інтереси. Від Ліги Ком. Молоді виступив з промовою т. Шварц з Дромгелер.

Театр був заповнений ріжно національною публикою, якої число досягало до 800 осіб.

Учасник.

ДВА ВЕЧЕРІ.

Вінніпег, Ман.

Хоч я тільки гість у Вінніпегу, бо випадково в переїзді задержався в цьому місті, все таки не можу здержатися, аби не поділитися з тисячами читачів "У.Р.В." своїми враженнями, які я пережив за два вечері в салі Укр. Роб. Дому.

Субота 13. листопада. Питаю в касі за тикетом на представлення ще в 4-ій годині по полудні. І як-же здивувався я, коли касієр заявив, що кращі місця давно вже роспродані, а залишилося дуже мало "гірших" місць. Взяв, що було. Вечером — я дійсно побачив велику робітничу масу. Тисяча робітників і робітниць заповнили салю, а скільки повернулося їх до дому з браку місця — не скажу. Знаю, що повернулося багато.

Початок представлення назначений на годину 8.30, ще з додатком "точно", з чого я — по правді сказати, усміхнувся, бо не віриться, аби наші люде починали щось в назначений годині. Але як-же я здивувався, як дійсно точно пів девятої на салі погасли світла і почалася вистава.

Це вже пятий раз грають у Вінніпегу відому драму т. Ірчана "Дванайцять" і пятий раз велика саля не тільки переповнена, але завжди сотні людей вертаються із-за браку місця.

Про гру аматорів не буду писати, хіба скажу, що в багатьох місцях підчас гри на салі люде плакали, а це — здається — найкраще свідоцтво аматорам. Треба-ж додати, що на виставу прибули люде навіть з поза Вінніпегу і то далеких околиць.

В неділю 14. листопада вечером, знову при переповненій салі, відбувся святочний концерт, присвячений 4-тій річниці геройської смерти т.т. Мельничука, Шеремети і Цепка. Сцена була прекрасна прибрана і освітлена. Складався концерт з багатьох хорових виступів і инших точок, та з довшого реферату т. І. Карача. А вже потрясаюче враження зробило на публику відспівання мандоліновою орхестрою революційного похоронного маршу.

В нещадній борні ви усі полягли,
Кохаючи щиро країну.
Що мали, за неї, ви все віддали,
За волю боролись до згину.

Загине сваволя підніметься люд,
Великий і дужий до бою.
Прощайте братове, ви чесно пройшли,
Дорогою праці важкою.

Хіба можуть бути кращі слова для вшанування памяти наших сміливих борців-героїв.

Цих двох вечерів, прожитих у вільнім, хоч і капіталістичнім Вінніпегу, я ніколи не забуду. А коли згадаю лекцію з світлянними образами на тему "Історія земної кулі", що відбулася для членства Р.З.Т. в ту-ж неділю пополудні при повній салі — то мимолові думаю: як-же багато ще робітників і робітниць, що живуть в темноті і сьогоднішніх часах віддають свій тяжкий заробіток на будування церков замість того, аби в робітничій організації освічуватись та пізнавати не тільки себе, але й ціле життя!

Жнець.

СВІДОМЕ УКР. РОБІТНИЦТВО ДОКАЗАЛО СВОЮ СИЛУ.

Мус Джо, Саск.

Українські робітники й робітниці, які гуртуються при У.Р.Д. в Мус Джо, Саск., постановили на своїому зібранні в місяці вересні, щоб повести кампанію на остаточну сплату довгу У.Р.Д. в місяці жовтні. Коли цей місяць прийшов, то всі наші гуртки взялися до щирої праці, бо розуміли своє завданяя супроти своєї організації. Працювали ми всі з завзяттєю лише на те, щоби позбутися довгу, який ще тяжив на У.Р.Д.; не було ані одного вечера, щоби У.Р.Д. був вільний, а все як не проби представлень, то концертів. Нераз і до першої години в ночі мучили себе, але все кожний був бадьорий, бо вірив в те, що працює в користь своєї організації. Навіть ті маленькі діточки, які гуртуються в Секції Молоді, працювали неначе муравлі, бо кожного вечера їх також можна було побачити в У.Р.Д., де робили свої проби на концерти. Заряд в імени У.Р.Д. складає щиру подяку всім тим, які брали участь в цій кампанії, що відбулася в місяці жовтні, як також відділові Секції Молоді й їхньому дірігентові з Ріджайни, що не пожалували свого труду і приїхали до нашої місцевости дати концерт в користь нашої кампанії; щира подяка й тим всім робітникам і робітницям, що приходили на всякі підприємства і жертвували свої тяжко запрацьовані гроші на остаточну сплату довгу У.Р.Д. в Мус Джо.

І так, робітники й робітниці, довг на У.Р.Д. вже сплачений і про него більше ми говорити не будемо. Але будемо говорити про наші найближі завдання а саме про освіту, котрої нам так конечно потрібно, бо без неї ми далеко не зможемо зайти. До цеї пори в нас на освітному полі дуже маленько зроблено, а це лише тому, що ми всі свої сили віддавали на те, щоби позбутися довгу. Тепер ми вже вільніші і повинні більше звернути увагу на науку, бо в науці наша свідомість.

Заряд У.Р.Д.

ВІЧЕ ДЛЯ ВШАНОВАННЯ ПАМЯТИ ДЕБСА.

Монтреал, Кве.

Стараннем міського комітету Комуністичної Партії Канади відбулось 31. жовтня м. р. в Монтреалі масове віче для вшанування памяти покійного Евгена Дебса. Голова т. Лой відкрив віче і пояснив в коротці значіння і ціль цього віча. Промовці говорили в англійській, російській, еврейській і українській мовах.

Від українського відділу К.П.К. на цім вічу промовляв т. Яворський. На самім вступі своєї промови він сказав: Товариші й товаришки! Сьогодня ми зійшлися для того, щоб вшанувати память покійного Е. Дебса.

20. жовтня перестало битися серце великого чоловіка, борця за робітничу справу, Е. Дебса. Ціле життя своє Дебс працював для цеї справи. За активну участь в страйку залізнодорожників Дебса було арештовано і посаджено в тюрму на 18 місяців. В 1918 році, коли Злуч. Держави взяли участь в світовій імперіялістичній війні, Дебс виголосив противоєнну промову, за яку його засуджено на 10 років вязниці.

Дебс кандидував пять разів на президента Злучених Держав і хоч не був вибраним, то все таки мав великий вплив на робітництво. Останній раз, в 1920 році, під час виборів Дебс отримав близько один мілюн голосів. Тюремна неволя підорвала життя і сили покійного соціялістичного провідника і Дебс мусів померти передчасно.

Сьогодня капіталістична преса плаче крокодилячими сльозами за ним і голосить, що Дебс був ї, але все це робиться лиш для того, щоб збаламутити робітничу клясу. Бо коли-б Дебс був на услугах буржуазії, так за що його посаджено було на 10 років до вязниці? Ні! Дебс був щирим робітничим працівником і сьогодня влясово свідоме робітництво цілого світа вшановує його память, як великого борця робітничої справи і ніякі вороги робітничої кляси не мають права до імени цего чесного чоловіка.

Після скінчення промови публика нагородила т. Яворського грімкими оплесками.

Ю. Вараниця.

ПОСМЕРТНА ЗГАДКА.

Гемілтон, Онт.

Ділимося сумною вісткою, що в четвер 28. жовтня в годині 10. рано помер наш товариш, Михайло Слободян (Миколів), оставивши по собі свою дружину.

Тов. М. Слободян родився 1863 року (себ-то числив 63 роки життя) в селі Русові, пов. Снятин, Галичина. До Канади приїхав 1903 р.

Похорон відбувся в суботу дня 30. жовтня. В похороні взяли участь місцеві українські робітничі організації. Як т. Слободян за свого життя бажав — так і похоронено його без попа і кадила.

В день похорону зібралось поважне число робітників і робітниць, щоби в останнє віддати честь своєму Товаришеві.

Коли винесли тіло помершого на двір, то на домовині лежав вінок живих цвітів в поперек з червоною лентою з написом: Від Відділів Товариства Укр. Роб.-Фарм. Дім. І так перед порогом наш робітничий хор відспівав похоронну пісню "Замучені в тяжкій неволі". Опісля т. Ів. Тофан говорив про життя помершого Товариша, як злидні й нужда загнали покійного т. Слободяна з рідної країни аж до Канади, де покійний, як і в краю, мусів робити на панів гнобителів.

Коли т. Слободян був молодший, то пани його тоді любили і роботу давали, але коли Він постарівся і хотів попід шари за роботою вже через пару літ, то роботи йому не хотіли дати. Бо пани тільки тоді люблять робітника, коли він молодий, здоровий і мускулистий.

Тов. Тофан кликав робітників і робітниць, щоби вступали до робітничої організації, котра боролася, щоби освободитись з нинішних капіталістичних кайдан. "Ти умер, Товаришу, але память про Тебе не вмре між нами".

Відтак товариші й товаришки відпровадили тіло на цвинтар.

Над могилою говорив ще т. Дзвіздзіський, котрий кликав, щоби робітники боролись за життя за свої права та щоби кожний робітник і робітниця старались бути членами робітничої організації. Окремо взивав щоби ставали членами Р.З.Т. На закінчення т. Дзвіздзіський сказав: Ти Товаришу, лишив нас, але ми ось тут на твоїй могилі прирікаємо, що ми дальше будемо боротись доки не дійдемо до ціли, про яку Ти мріяв.

Спи Товаришу! Хай земля буде Тобі пером!

ВЛК, робкор.

Хто не побачить в найблищу суботу на сцені У.Р.Д. у Вінніпегу "Гайдамаків", той довго буде жалувати. Купуйте тикети заздалегідь!

Пам'ятайте, що "Гайдамаки" почнуться без ніякого опізнення, тому пів до девятої займіть всі свої місця.

$2.00 "УКР. РОБ. ВІСТИ" ЗА ДВА ДОЛАРИ НА ЦІЛИЙ РІК! **$2.00**

НЕБУВАЛА НАГОДА СТАТИ ПЕРЕДПЛАТНИКОМ "У. Р. В."

ДЛЯ НОВИХ ПЕРЕДПЛАТНИКІВ ВЕЛИКА ЗНИЖКА -- ДЛЯ СТАРИХ ДАРОМ ПОВЧАЮЧІ КНИЖКИ.

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТИ" ЗА ДВА ДОЛАРИ НА ЦІЛИЙ РІК!

Через цілий місяць листопад (від 1. до 30. листопада) адміністрація "Українських Робітничих Вістей" дає велику знижку передплати для всіх нових читачів. Хто зложить в листопаді на "Українські Робітничі Вісти" два долари на передплату, той буде діставати газету через цілий рік. Ця велика знижка передплати важна тільки для нових цілорічних передплатників. На півроку або квартал знижки нема.

ДЛЯ СТАРИХ ПЕРЕДПЛАТНИКІВ ГАРНІ ПОВЧАЮЧІ КНИЖКИ!

Кожний старий передплатник "Українських Робітничих Вістей", що в місяці листопаді відновить свою передплату на цілий рік в сумі $4.00 — дістане даром книжок вартости два долари; хто відновить передплату на півроку в сумі $2.00 — дістане книжок вартости одного долара; хто відновить передплату на квартал в сумі $1.00 — дістане книжок вартости 50 центів. Цю велику премію даємо тільки для старих передплатників і тільки в місяці листопаді.

То-ж користайте з цеї небувалої нагоди! Постановіть собі подвоїти число читачів "Українських Робітничих Вістей"! Хай не буде й одної української робітничої хати в Канаді, де не було-б нашої робітничої газети!

Будьте будівничим своєї газети!

ВІДНОВЛЯЮЧИ ПЕРЕДПЛАТУ ВИБЕРІТЬ СОБІ ПРЕМІЮ З СЛІДУЮЧИХ КНИЖОК:

Теорія історичного матеріялізму (в оправі)	$2.00	Україна як обект міжнародньої контрреволюції	.10
Злидні фільософії (в оправі)	1.00	Про суть і причини туберкульози	.10
Злидні фільософії (неоправлена)	.75	В кігтях білого орла (поезії)	.10
Т. Шевченко в світлі епохи (в оправі)	.75	Козаччина	.10
Карпатська Ніч (оповідання)	.50	Людське суспільство в передісторичному розвитку	.10
Проблєми пролетарської диктатури	.50	Хто такі комуністи і чого вони хочуть	.05
Фікція нації і націон. независимости	.35	Церква і радянська влада	.05
Ціна крови (повість)	.25	Межи людиною а машиною	.05
Що таке всесвітний союз робітників	.25	Нова політика Совітської Росії	.05
Фабричні розговори про економію	.25	З історії цара-голода	.05
З життя первісного чоловіка і сучасних дикунів	.25	Фармер і робітник	.05
Марксізм і Дарвінізм	.20	**ТЕАТРАЛЬНІ КНИЖКИ:**	
Роскази про сили природи, часть І.	.20	Юда (в оправі) драма на 5 дій	.75
Перший буквар комуніста	.15	Безробітні (драма в 3 діях)	.50
Розмова про фізику	.15	Перед бурею (драма в 4 діях)	.35
Основні засади комунізму	.15	Ми і вони (драма в 2 діях)	.35
Введення в національну економію	.15	Родина Щіткарів (драма в 4 діях)	.25
Радянське будівництво	.10	Гайдамаки (поема в трох картинах)	.25
Що таке радянська влада і як вона будується	.10	Терновий Кущ (драма в 4 діях)	.25
Роскази про сили природи, часть ІІ.	.10	Зрадник (драма в 3 діях)	.25
Сучасне становиско сільського господарства на Україні	.10	Мандрівник (ескіз в 1 дії)	.25
Хто такі комуністи і Причта про воду	.10	Базар (драма в 4 діях)	.25
Про правдиву і неправдиву віру	.10	Як світ пішов до гори ногами (комедія в 3 діях)	.25
Революційні пісні	.10	Гайвороння (драма в 3 діях)	.25
Як Галичан втягнули в контрреволюцію	.10	Підземна Галичина (драма в 5 діях)	.25
Наука й горільчаний чурман	.10	Два світи (драма в 4 діях)	.25
		Нежданий гість (драмат. етюд в 1 дії)	.10

Адресуйте так:

Ukrainian Labor News

Cor. Pritchard & McGregor Sts., Winnipeg, Man.

РОБІТНИКИ І ФАРМЕРІ! ПОДБАЙТЕ В МІСЯЦІ ЛИСТОПАДІ ПРО ЗМІЦНЕННЯ Й ПОШИРЕННЯ СВОЄЇ ПРЕСИ! ПЕРЕЙДІТЬ ВІД СЛІВ ДО ДІЛА!

ГЕМЛИН ГАРЛЕНД.

"THE SILENT EATERS".

(Взято з твору "Книга про Американських Індіянів", видання Гарпера і Братів в Ню Йорку.)

За спеціяльним дозволом автора.

(Переклав М. Волинець)

(Продовження.)

Кикінг Бир глибоко захвилювався; його голос дрожав, коли він відповідав:

"Бо від того часу, як я діткнувся його руки, я лишав своє тіло кілька разів. Я також відвідував світ духа, я також бачив мертвих, бачив бофали й ясний новий світ, прекрасніший за старий. Відколи я вернув, я часто у сні бачив Спасителя. Від него я знаю, що ти й ціле твоє племя можете летіти в країну духа й бачити своїх приятелів. Тому я прийшов, щоб навчити вас пісень і танців, які принесуть втіху й привиди".

"Ти говориш про знищення білого народу. Як-же це станеться?" — спитав чіф.

"Все станеться через великого магіка. Війна є безпотрібною. Кожний, хто вірить, мусить носити орлинне піря й коли нова земля буде йти, насуваючись на стару, ті, що наситимуть святе піря, будуть захоплені й спасуться, тоді, як білий чоловік і всі ті, що відкинули Батькову вістку, будуть зметені й глибоко погребані".

Далі посланець палко вихликнув:

"Батьку, вони всі танцюють — Піюти, Шошони, Огалеласи, Чейєніси — весь народ. Слухай мене! Я приношу правильну вістку! Слухай, я молю тебе!"

Він почав співати й його люде прилучилися до него. Пісня, яку вони співали, була не знана мому батькові й дуже, дуже сумна — така скорботна, як вітер між голими галузями вязу. Це не була військова пісня; це був жалібний плач, що ростопив всіх серця. Коли вони співали, Кикінг Бир почав трястися, а далі його права рука почала вимахувати, неначе-б це був клоб. Після цего він впав на землю як чоловік, що має падучу хоробу.

Ситінг Бул хутко піднявся.

"Га! Що це все значить?" — спитав він, поглядаючи довкола войовничо.

"Він пішов в мандрівку — сказав один з них. — Він навіть зараз в країні духа. Не дотикайтеся його".

Довго лежав, як мертвий, посланець, і ніхто не посмів до него діткнутися. Мій чіф сидів покурюючи, терпеливо чекаючи коли Кикінг Бир заговорить. Нарешті він пробудився й сів.

"Я бачив Батька — сказав він з сяючим обличчям, — і він дав мені знак. Він зробив мою ліву руку сильнішою, чим в найсильнішого чоловіка. Ідіть і погляньте!

Він наставив свою руку й мій батько взяв її, але злякався й відкинув її від себе. Її мускули були зібрані, тіло поколене, неначе в него хто голки пхав. Тоді Кикінг Бир закричав:

"Бачите! Я кажу правду. Я бачив Месію. Він дав мені силу в руку на знак. Він сказав мені вернути й вчити Ситінг Була нової релігії". Він поклав руку на тяжку білу чашку. "Бачите знак?" — закричав він, і розтер її на кусочки в своїй руці.

Ситінг Бул був дуже схвильований.

"Ми поговоримо про це завтра" — й вийшов геть глибоко схвильований тим, що він бачив.

На другий день він скликав нараду із своїх найблищих приятелів і нарешті послав за Кикінг Биром і сказав:

"Твоє оповідання є солодким для наших ух. Воно може й правдиве. Хоч я так не думаю, але ми попробуємо. Ми дожили до часу, коли всяка зброя є безпотрібною. Ми в розпуці й слабі. Рушниці не мають вартости. Великий Дух дійсно відвернув від нас лице своє. Дуже можливо, що ця молитва й пісня заставить його знову усміхнутися до нас. Ти можеш вчити нас танцю".

X.

ХРИСТІЯНСЬКА РЕЛІГІЯ НА ІНДІЯНСЬКИЙ ЛАД.

Сталося так, що це насіння містерії впало в приготований грунт поняття мого народу. Це не була нова релігія; навпаки, це була дуже стара. Багато инших рас були тої віри; прийшов час Саюксам приняти й собі цю релігію. В своїй розпуці вони жадібно вхопилися за неї. В своїй примусовій бездіяльности вони її привітали.

Хутко поширилися вістки, розуміється, дуже перебільшені. Говорили, що Месія прислав вістку безпосередньо до чіфа і що дано знак посланцеві, який переконав мого батька й багатьох инших — хоч Ситінг Бул ще сумнівався.

Акапапи такі самі люде, як і инші. І між ними є люде такі, що піддаються враженням і такі, що сумніваються, такі що вірять легко й такі, що готові потверджувати все. Багато старих жінок з синами й дочками, повіривши в ці вістки, відвідали країну духа. Зима знову зближалася; поживи було мало; діти плакали; життя було безрадісне й не обіцяло нічого кращого. Так само, як і між білими людьми, недостатки хутко кидали в обійми якої небудь релігії, що обіцяла реставрацію.

Нарешті інтелігентніші чоловіки, як і мій батько, розглянувши цю релігію, сказали:

"Це може бути правда. Білий чоловік має спасителя. Чому-ж би Великий Дух не послав нам з одного? Нарешті, ми можемо перевірити оповідання цього чоловіка. Ми можемо піти й побачити танець".

Инші, що переросли релігії своїх батьків і що відкинули християнську релігію, усміхаючись казали: "Це глупість". Але проте з цікавости, що то буде, вони зібралися поблизько, щоб подивитися й посміятися.

Останніми зі всіх були ті, що завзято трималися минулого — сковані льви, які ніколи не приняли зверхности бідого чоловіка, які нічого не боялися, лише полону, які завжди сиділи в своїх "тепі" обкривши бленкетами, курили, обдумуючи й споминаючи хоробрі давні дні.

"Ми плінники — казали вони. — Нам заборонено лишати нашу вузьку пустинну резерву. Ми не можемо ні полювати, ні відвідувати наших приятелів. Що за користь жити? Чому не вмерти в боротьбі? Хіба-ж не краще бути вбитим і негайно піти в землю духа, чим вмерти з голоду й холоду? Ми знаємо, що доля померших не може бути гірша, ніж наша тут".

(Далі буде.)

ЧИ ВИ ВЖЕ ЧИТАЛИ

найновішу книжку відомого робітничого письменника
М. ІРЧАНА

КАРПАТСЬКА НІЧ

що недавно вийшла з друку? Якщо немаєте її ви самі, або ваші знайомі, то постарайтеся купити, а будете мати корисну книжку в хаті. Не тратить вона вартости навіть тоді, як ви перечитаєте її. Це довша повість з воєнних часів в Галичині і в життя робітництва в Америці. Коли читаєте, то не можете так довго відірватися від книжки, доки не перечитаєте до кінця.

Письменник М. Ірчан сам пережив війну і вірно описує всі ті страшні події в старому краю. Читаючи "Карпатську ніч" ви рівночасно багато вчитеся і то в найбільш приступний спосіб, бо ціла книжка написана незвичайно зрозумілою мовою. Надрукована вона на найкращому папері, окладинка з артистичним малюнком в двох кольорах.

Купіть, а ніколи не пожалуєте! Розповсюднюйте скрізь цю книжку.

ЦІНА 50 ЦЕНТІВ ЗА КНИЖКУ.

Замовлення з грішми посилати на таку адресу:

Ukrainian Labor News
Cor. Pritchard & McGregor
Winnipeg, Man.